

DAMMEN **Sijbrands' laatste blindsimultaan**

Ton Sijbrands verbeterde in 1982 voor de eerste maal het wereldrecord blind simultaandammen. In Den Haag verpletterde hij tien sterke hoofdklassers met 19-1, in 6 uur en 20 minuten. Zonder bord en schijven en zonder notatie; alles uit het hoofd. Daarmee streefde Sijbrands zijn voorgangers Ben Springer (4 partijen), Piet Roozenburg (6) en Wim Huisman (8) voorbij. Het begin van een heroïsche reeks. Organisatoren en publiek stonden in de rij voor de volgende krachtproef van een der beste dammers aller tijden. In 1986 werd het toernooi van Cannes door Sijbrands opgeluisterd: twaalf blindpartijen in 7,5 uur, uitslag 23-1. In IJmuiden wordt het record in 1987 naar veertien partijen getild. Behalve twaalf overwinningen en een remise valt er een zeldzame nederlaag te noteren. Tegen Jack van Buuren trapt de grote mees-

ter in een kleine combinatie. In Middelburg, in 1991, mag ik voor het eerst de demonstraties voor het publiek verzorgen, wat ik later nog vijfmaal zal doen. Dan merk je pas echt hoe lastig het is om al die partijen uit elkaar te houden, zelfs met hulpmiddelen en helder zicht. De vijftien partijen worden in elf uren geklaard, twee Zeeuwen halen een punt. Twee jaar later in Venlo mag ik het publiek ruim dertien uren rondleiden langs achttien grote demonstratieborden. Speltechnisch blijft het niveau buitengewoon hoog. De grens van twintig partijen wordt genomen in 1999 in Gouda. Samen met Leo, de zoon van Ben Springer, volg ik het commentaar van Harm Wiersma, de grote tegenstrever van Sijbrands in de jaren zestig en zeventig. De Fries, die zelf ook gemakkelijk blind speelt, laat zich ontvallen dat hij dit niet zou kunnen. Een jongere

toeschouwer, de Nederlandse kampioen van 1996 Erno Prosman, wordt echter geïnspireerd. In 2002 speelt hij een oefenseance met tien tegenstanders. Sijbrands legt de lat intussen steeds hoger, in 2002 naar 22 en twee jaar later naar 24 partijen, beide malen in Lutten. Zijn spel blijft vrijwel onberispelijk en zijn scores boven de 90 procent. Televisieploegen rukken uit om het fenomeen aan het werk te zien. De tegenstanders van Sijbrands moeten wel een nachtje doorhalen. Ze hebben het er graag voor over. In 2007 duurt het in Tilburg ruim 28 uren voordat Sijbrands zijn 25 opponenten eronder heeft. Slechts vier remises; Van Buuren koestert nog altijd zijn unieke zege. Dan is er in 2008 een kaper op de kust. Erno Prosman oefende in 2004 succesvol tegen 18 man en waagt in 2008 de sprong naar

27 tegenstanders. Hij slaagt! Zijn tijd is snel, 22 uren. Maar zijn score is lager, net boven de vereiste 70 procent. In 2009 brengt Sijbrands 'zijn' record in het Olympisch Stadion in Amsterdam op 28. Een marathon met twee doorwaakte nachten. Drie partijen gaan verloren door onreglementaire zetten. Sijbrands is ontevreden. In 2012 bereikt Prosman een nieuwe grens, dertig partijen binnen dertig uren. Hij scoort precies 70 procent. Dan wordt het 19 december 2014 en gaat de 65-jarige Sijbrands in Hilversum voor zijn laatste stunt. Liefst 32 tegenstanders zijn 48 uren later, soms letterlijk, gevloerd: veertien zeges, geen nederlaag. Over dit afscheid gaat de rubriek van volgende week.

AUKE SCHOLMA
adscholma@hotmail.com